Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 33 (869) * joi 16 august 1962 * 8 pagini, 30 bani

O nouă performanță strălucită a științei și tehnicii sovietice

Două nave cosmice cu piloți la bord zboară simultan

La 11 august 1962, ora 11,30 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită în jurul Pămîntului nava cosmică satelit „VOSTOK-3", pilotată de maiorul ANDRIAN GRIGORIEVICI NIKOLAEV.

La 12 august 1962, ora 11,02 (ora Moscovei) pe orbita de satelit al Pămîntului, a fost plasată nava cosmică „VOSTOK-4", condusă de pilotul cosmonaut, locotenent-colonelul PAVEL ROMANOVICI POPOVICI.

Cosmonauții A. G. Nikolaev și P. R. Popovici se simt bine.

Amănunte în pagina VI-a

In cinstea lui 23 August

Marea sărbătoare a oamenilor muncii din patria noastră, ziua de 23 August se apropie. Alături de cei mari, și pionierii se pregătesc s-o întîmpine așa cum se cuvine. Astfel, pionierii de la Școala de 8 ani din comuna **Dîrvari**, regiunea **Ploiești** pregătesc un frumos program artistic, format din cîntece și poezii, închinat măreței sărbători, iar echipa de dansuri va prezenta o suită de dansuri populare.

Pionierii Marin Elena, Lazăr Vasile, Andronescu Sorin și mulți alții de la Școala de 8 ani din comuna Ion Corvin, raionul Adamclisi au fost în fruntea acțiunii de strîngere a fierului vechi. În mai puțin de două ore, ei au reușit să strîngă cantitatea de 316 kg fier vechi. Această realizare ei au închinat-o măreței sărbători.

Colectivul de conducere al taberei locale de la Școala de 8 ani nr. 9 din **Bacău** a organizat o întîlnire a unității de pionieri cu un vechi membru de partid. Pionierii se pregătesc și pentru concursul pe tema „Patria noastră în cei 18 ani de la eliberare" culegînd date referitoare la realizările obținute de poporul nostru în acești ani. Ei pregătesc și un album cu fotografii pe această temă. În ziua de 23 August, unitatea de pionieri organizează un foc de tabără în parcul Gheraești. Poeziile, dansurile și cîntecele nu vor lipsi de la acest foc de tabără.

Într-una din zilele de tabără, pionierii Școlii de 8 ani din Brodoc, comuna Pușcași, raionul **Vaslui** au dat o mînă de ajutor colectivei la acțiunea de recoltare a legumelor. În numai cîteva ore, pionierii au reușit să recolteze ridichi de pe o suprafață de 2 ha și ceapa de pe o suprafață de 2,5 ha. Fruntași în această acțiune au fost pionierii Ciobanu V., Scoipan V., Calancea N., Ogrij L.

Alături de pionierii Popa Ion, Ciubucna Dică, Popa Ioana, mulți alți pionieri ai școlii de 8 ani din comuna Gîrcov, raionul **Corabia** au ajutat la construcția școlii noi. Astfel, ei au dat cărămidă la mînă constructorilor, au ajutat la căratul materialelor de construcții. Peste puțin timp, bucuria pionierilor va fi mare: școala își va deschide larg porțile.

Nu de mult, detașamentele 3 și 4 de la Școala de 8 ani din comuna **Cotofănești**, raionul **Adjud**, au ajutat pe colectiviști la muncă în grădina de zarzavat, prășind sfecla, plivind ceapa și udind legumele.

De asemenea, trebuie remarcată munca pionierilor din clasele mai mici, a III-a și a IV-a, care au strîns însemnate cantități de plante medicinale.

Cu pionierii în excursie

Două autobuze cu pionieri gonesc spre Cheile Turzii. In geamuri flutură cravate roșii și cîntecele vesele de vacanță. Sînt copii de la Palatul pionierilor din București și din Cluj. Se cunosc de cîteva ore, dar cîte prietenii sincere s-au legat!

Bucureștenii au sosit de două zile în minunatul oraș al florilor. Sînt în excursie. Itinerariul?! Unele din cele mai pitorești orașe și regiuni ale patriei noastre: Brașov, Cluj, Turda, Cheile Turzii.

Brașov, vechea cetățuie, pitită ca un cuib în inima munților, s-a deschis — floare veșnic proaspătă, mereu mai frumoasă, în liniștea impunătoare a pădurilor de brazi. Ce să vizităm mai întîi? Fabrica de tractoare „Ernst Thälmann", Poiana Brașov, Palatul pionierilor?

Pionierii au văzut și au admirat totul. Pretutindeni, mîinile creatoare ale muncitorilor au făurit frumusețe. Pretutindeni, realizările partidului și guvernului nostru vorbesc de bunăstarea oamenilor muncii.

Clujul. Impreună cu pionierii din Cluj, excursioniștii schimbă cele mai proaspete impresii. Grădina botanică, Fabrica de încălțăminte „Ianoș Herbak", „Carbochim". Aici au vorbit cu muncitorii fruntași și le-au înmînat daruri din partea Palatului pionierilor din București.

Au văzut parcurile Clujului, bulevardele luminoase străjuite de frumoasele blocuri muncitorești. Au văzut Universitatea și căminul studențesc, de asemenea, casa de cultură a studenților.

La Teatrul Național din Cluj au petrecut una din cele mai frumoase după-amiezi, cu „Coana Chirița în provincie". In rolul principal: artistul Miluță Gheorghiu, de la Teatrul Național din Iași, aflat în turneu la Cluj.

Numai în dimineața aceasta cîte lucruri noi și folositoare au văzut pionierii! Cîte amintiri de neșters au cules!

Iată-i la Turda. Aici au văzut cu uimire cum se modelează sticla, cum se sculptează și se pictează florile delicate de pe produsele fabricii de sticlă din Turda.

Excursie de neuitat, din care noi nu v-am descris decît cîteva crimpeie. In această vacanță, mii de pionieri din întreaga țară au participat la asemenea excursii cu ajutorul cărora au cunoscut noi și noi înfățișări ale patriei noastre dragi, în plină înflorire.

ANISIA BALADA

Se apropie marea sărbătoare a poporului nostru, 23 August. Pionierii de la Școala de 8 ani nr. 175 din Capitală o întîmpină pavoazînd frumoasa clădire a școlii.

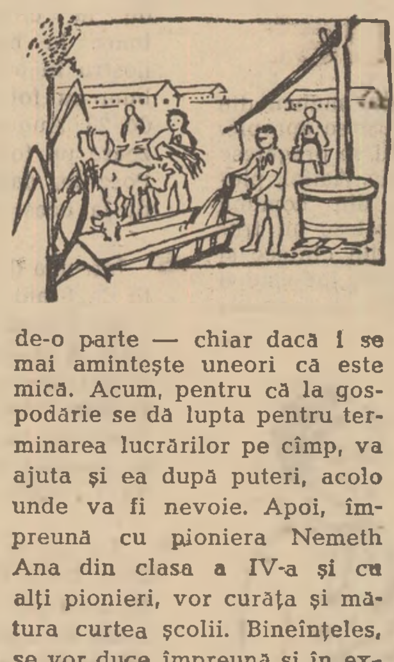
1962 Vacanța pionierească

Activități patriotice în tabăra locală

...Am pornit la drum prin cîteva tabere locale. Ce anume ne interesează mai mult? Activitățile patriotice ale pionierilor în zilele vacanței. Deci, ce aflăm din programele de activități?

De la deschiderea taberei locale, pionierii Școlii de 8 ani nr. 1 din Cristuru Secuiesc țin o strînsă legătură cu colectiviștii de la G.A.C. „Victoria". După ce au vizitat sectorul zootehnic al gospodăriei — unde au văzut crescătoria de porci, maternitatea pentru scroafe, crescătoria de păsări — pionierii au hotărît să ajute colectiviștilor. Se vor îngriji ca apa de băut a animalelor să fie mereu proaspătă și curată, să-i ajute pe colectiviști la curățarea grajdurilor. Peste cîteva zile, gospodăria le-a cerut sprijinul: de pe tarlale trebuia omorît gîndacul de Colorado. În ziua aceea, toți pionierii taberei au fost prezenți la gospodărie unde s-au apucat de treabă. Veselia era mare, dorința de a munci cît mai bine o întîlneai la fiecare pionier. Pînă la ora prînzului au muncit cu mult spor și colectiviștii le-au mulțumit.

După cîteva ore de muncă, pionierii au făcut o baie minunată în Tîrnava Mare. Iar spre seară, fiecare pionier era bucuros... Și dacă am întîlnit la școală pe Agneta Katarina Paraschiv din clasa a II-a, aceasta se explică simplu: Katarina vrea să devină pionieră, i-a îndrăgit pe pionieri și activitățile lor, și nu poate sta

de-o parte — chiar dacă i se mai amintește uneori că este mică. Acum, pentru că la gospodărie se dă lupta pentru terminarea lucrărilor pe cîmp, va ajuta și ea după puteri, acolo unde va fi nevoie. Apoi, împreună cu pioniera Nemeth Ana din clasa a IV-a și cu alți pionieri, vor curăța și mătura curtea școlii. Bineînțeles, se vor duce împreună și în excursiile programate, vor vedea și filmele care vor rula în tabără.

★

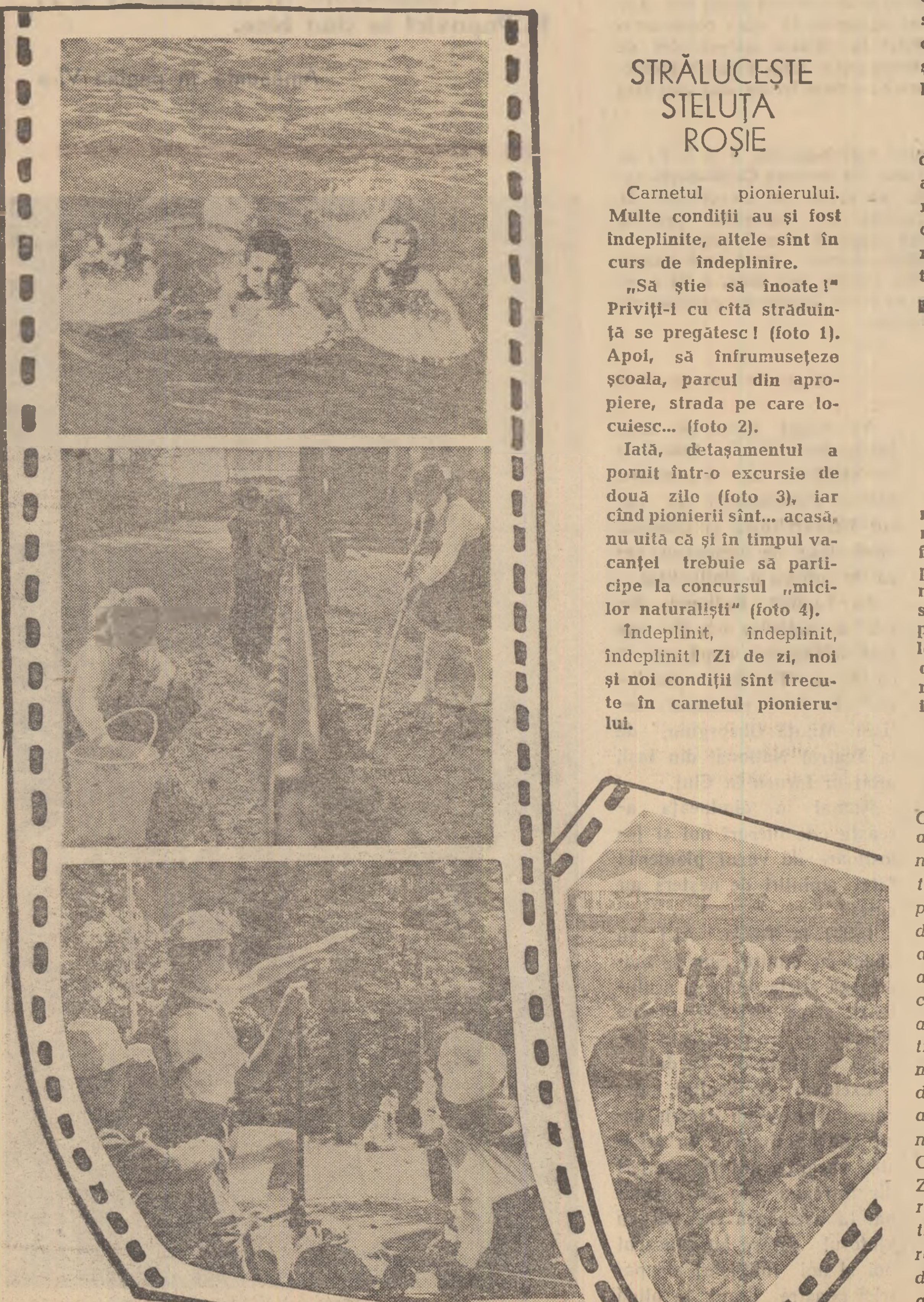
Tabăra locală a pionierilor din orașul Odorhei este așezată într-un loc pitoresc, o luncă verde, mărginită de apă, dincolo de podul Tîrnavei. Acolo este catargul pentru ridicarea drapelului tricolor, acolo se adună în fiecare dimineață pionierii.

Cei mici au luat în grija lor parcul din centrul orașului, pe care s-au apucat să-l curețe, să-i îngrijească florile. Și de atunci... florile și iarba parcă s-au mai înviorat. De altfel, ajutorul pionierilor îl cunosc și colectiviștii de la G.A.C. „Octombrie Roșu". Sînt multe zile în care pionierii din Odorhei s-au dus la gospodărie și au ajutat la strîngerea spicelor. La toamnă, cînd copiii vor veni din nou la școală, cînd vacanța va rămîne o amintire, pionierii se vor gîndi cu plăcere că au dat ajutor în gospodăria colectivă și au înfrumusețat orașul.

Acestea sînt, într-adevăr, motive de bucurie.

E. SCHIBINSCHI

STRĂLUCEȘTE STELUȚA ROȘIE

Carnetul pionierului. Multe condiții au și fost îndeplinite, altele sînt în curs de îndeplinire.

„Să știe să înoate!" Priviți-i cu cîtă străduință se pregătesc! (foto 1). Apoi, să înfrumusețeze școala, parcul din apropiere, strada pe care locuiesc... (foto 2).

Iată, detașamentul a pornit într-o excursie de două zile (foto 3), iar cînd pionierii sînt... acasă, nu uită că și în timpul vacanței trebuie să participe la concursul „micilor naturaliști" (foto 4).

Îndeplinit, îndeplinit, îndeplinit! Zi de zi, noi și noi condiții sînt trecute în carnetul pionierului.

Pe aceeași Șosea

Zilnic sosesc la redacția noastră zeci de scrisori care ne vestesc despre activitățile felurite și atractive pe care pionierii și școlarii le îndeplinesc în taberele locale. Dornic să văd la fața locului cum își petrec vacanța, am poposit zilele trecute la taberele locale din satele Hunia, Fîntîna Banului și Cetate, toate din raionul Calafat.

Tabăra din luncă

Hunia nu-i un sat prea mare. Cu toate acestea, pionierii de aici și-au amenajat la marginea satului, într-o luncă, o tabără minunată. De trei ori pe săptămînă ei vin aici și desfășoară o activitate vie, atractivă. În ultimele zile ei au făcut o drumeție la țiglăria colectivei, pe malul Dunării, au adunat spice din care au treierat peste 200 kg grîu, au mers împreună de s-au scăldat în lacul pitoresc care se află chiar lîngă tabără. Pionieri ca Dincă Eugenia, Cazac Gheorghe și Marin, Zaides Valeria, Curiguț Florica ș.a. desfășoară o activitate rodnică și foarte rare sînt zilele cînd ei lipsesc din tabără. Jocurile frumoase, activitatea interesantă îl face nelipsit de la tabără chiar și pe Stănescu Gheorghe, din clasa I-a; veșnic vesel și tare giumbușlucar, Ghiță îi molipsește cu veselia lui pe toți.

Din programul de activități al taberei:

— Jocuri pionierești: „Mingea periculoasă" și „Află cine lipsește". Citirea „Scînteii pionierului";

— Întîlnire cu președintele G.A.C. „1907". Scurt program de cîntece, jocuri și poezii;

— Drumeție la Dunăre. Vizionare de filme la Căminul cultural.

— Zi de ștrand. Adunarea „Mulțumim, partid iubit".

Dar voi, ce faceți?

La tabăra de la Școala medie din comuna Cetate însă, activitatea... șchioapătă. Deși unitatea numără un efectiv foarte mare de pionieri (peste 300!), deși activitatea ar putea să se desfășoare în frumoasa curte a școlii iar material sportiv există din belșug, puțini sînt pionierii care vin în zilele de tabără, iar activitatea lîncezește.

În ziua cînd i-am vizitat, în curtea taberei nu era nimeni; lîngă catarg, în vîrful căruia flutura drapelul taberei, nu se afla nici un pionier de gardă.

Iată de ce, cu îndreptățită mirare, punem pionierilor din Cetate întrebarea: Voi, voi ce faceți, copii? Vacanța e pe terminate și voi încă nu puteți spune că ați petrecut-o din plin.

EMIL EMANOIL

LA POLOVRAGI

Cimpia Olteniei a trimis un buchet de flori la munte.

L-a cules de prin Calafat, Segarcea, Corabia și l-a expediat în vagon special sub atenta supraveghere a instructorilor de pionieri și a unui medic. Ajuns la munte, la tabăra pionierească din Polovragi, buchetul s-a răspîndit gălăgios și zglobiu ca Oltețul a cărui zburdălnicie i-au admirat-o și a cărui răcoare au savurat-o pe-ndelete. Au vizitat împrejurimile, Peștera Polovragi — trecînd prin cheile Oltețului pe șoseaua nouă, netedă, peștera electrificată de la Baia de Fier, Racovița și altele. În special, excursia la Racovița i-au încîntat în mod deosebit.

Prietenul Olteț

Bineînțeles că, veniți din toată Oltenia, pionierii s-au cunoscut și au legat între ei prietenii, aici, în tabără. S-au împrietenit și cu pionierii din comună și s-au împrietenit și cu... Oltețul. Oltețul s-a dovedit a fi un prieten foarte bun care, cu ajutorul instructorului de pionieri, îi învață pe pionieri să înoate. Bărbulescu Florin înoată acum foarte frumos. Dar Vrajitoru Sorin (mai mic) nu prea reușește să plutească... O dată, s-a părut că zăbovește un pic mai mult pe fundul Oltețului și s-au năpustit o droaie de copii în apă, să-l scoată.

—Ce-ai căutat pe fundul Oltețului, Sorine?

— Humă! Am căutat humă să modelez.

Răspunsul li s-a părut glumeț și a stîrnit hazul pionierilor însă, cu adevărat, din huma Oltețului pionierii meștereau figurine, unele chiar foarte reușite. Exemplu: „Pionierul cu toba" executat cu multă dibăcie de pionierul Enculescu Doru, este un început promițător. Aici, în tabără, pionierii și-au făcut din modelaj o preocupare foarte plăcută. Dar nu singura.

Cufărul miraculos

Cîțiva tehnicieni amatori au reușit să facă și un... cufăr miraculos, cu ajutorul căruia făceau să se răspîndească încontinuu melodii peste tabără. Nu-i greu de ghicit despre ce e vorba. Intr-un cufăr de campanie, a fost montată o stațiune de radioficare, prilej cu care — dînd ajutor — pionierii Dicu Ion, Mitroi Radu, Perinaru Mihai, Leanca Dumitru au dovedit serioase înclinații și calități în arta radiofoniei. De tehnică s-a preocupat și Bărbulescu Marinel. El și-a creat un cerc mai larg de colaboratori, întrucît avea ca obiectiv o tehnică mai... modernă. Construia sateliți și-i fixa pe „orbită". Material de construcție? Staniol în care era împachetată ciocolata pe care o primeau la desert. Combustibil? Celuloid împachetat în staniol. Ingenios, sau mai puțin ingenios, construite, „rachetele-sateliți" erau lansate pe orbită, spre încîntarea și veselia temerarilor constructori cu cravate roșii!

Alte activități

Ca pretutindeni unde pionierii sînt prezenți, activitățile sînt multiple și desfășurate cu voioșie.

Concursuri literare, concursuri de povestitori și recitatori, cîntece și sport. Totul, ca și hrana, din belșug. În taberele pionierești, un singur lucru e mai puțin decît trebuie. Timpul! Ziua e mult prea mică. Poate de aceea, uneori, seara, după stingere, pionierii, înainte de a adormi, mai ascultă acordurile melodioase din vioara elevei Ionescu Mihaela (cl. a II-a, la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova) ori plăcuta voce a pionierului Tudor Florin sau minunatele cîntece oltenești cîntate de frații Manafu Octavian și Manafu Iosefin.

M. CĂLIN

La culesul fructelor în G.A.C.

„Ucenicul" lui bădița Neculai

Trece un tractor... Văscuță Victor dă fuga: cunoaște toate tipurile, știe denumirile pieselor, modul de funcționare, dar asta nu-i micșorează cu nimic interesul. Dorește să afle mereu ceva nou — și reușește. Victor nu se interesează de mașinile agricole doar așa, din simplă curiozitate. Pe el îl frămîntă gîndul la ocupația viitoare; vrea să devină mecanic agricol, a spus-o în fața întregului detașament de pionieri! De pe acum se visează conducîndu-și mîndru tractorul, pe pămînturile colectivei...

Deseori, cînd știa că pe ogoarele gospodăriei colective din comuna sa — Răcăciuni, raionul Bacău — lucrează tînărul tractorist Neculai Butacu, un consătean de al său, Victor își făcea timp liber, întîmpinîndu-l cu rugămintea să-l ia și pe el în mașină. Impresionat de voința și perseverența pionierului, tractoristul îl invita alături de el. Era știut că îndată întrebările despre tractor și piesele lui se vor ține lanț, și Neculai trebuia să răspundă tuturor!

Așa s-a făcut că la cunoștințele căpătate la școală s-au adăugat cele din practica pe lotul experimental, precum și cele primite de la bădița Neculai. Odată, la o întîlnire a pionierilor din clasa a VII-a cu președintele gospodăriei colective, Gh. Jofa, care le-a vorbit despre necesitatea cadrelor de specialiști în agricultură, pionierul Văscuță Victor a spus fără înconjur: „Și eu voi deveni mecanic agricol!".

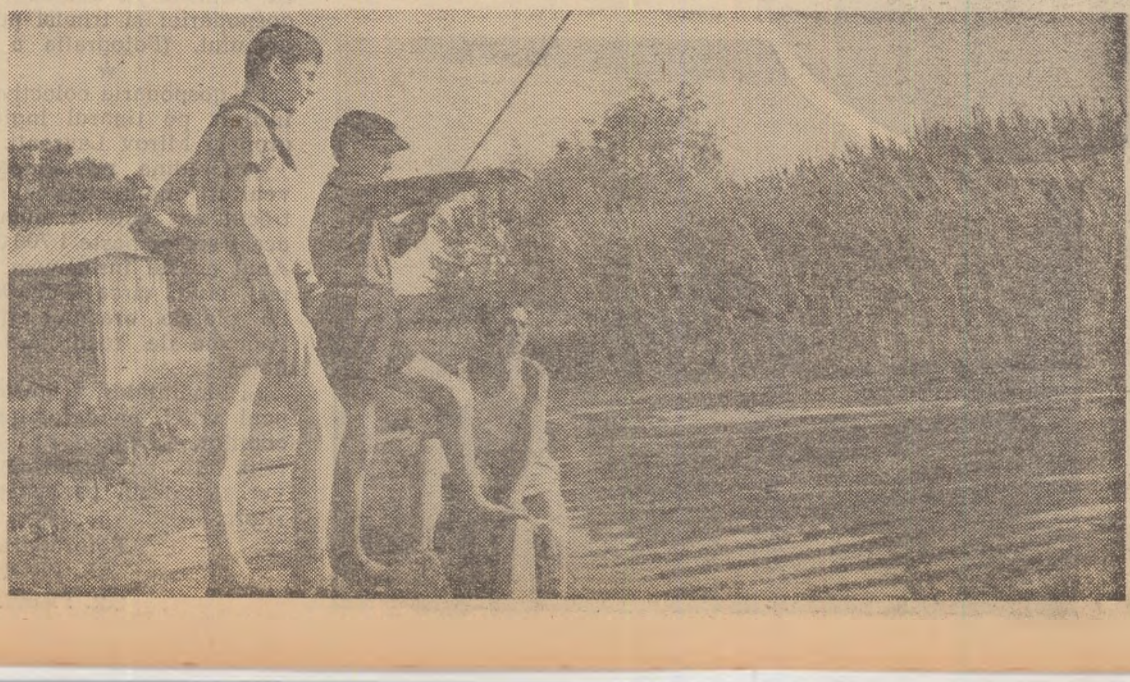
Hotărîrea lui a împărtășit-o familiei, iar după intrarea în vacanță, Maricica, sora mai mare, absolventă a școlii horticole, a început să-l mediteze pentru examenul de admitere.

Victor vrea să se prezinte cît mai bine pregătit în fața comisiei de examen de la Școala de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. Deseori, în aceste zile de vară, îl poți găsi pe Victor înconjurat de cărți la umbra unui copac. Citește, notează, își scoate într-un fel de tabel formulele matematice de care va avea nevoie. Așa și le va întipări mai bine în memorie.

Dacă va învăța și va munci așa de perseverent tot timpul, Victor va deveni negreșit un bun mecanic agricol. Cum s-ar spune, bădița Neculai îl va avea tovarăș de muncă!

ANA IOANID

Pescarii amatori la lucru. Cîți pești au prins? O, aceasta e o poveste cu tîlc: întotdeauna depinde de ascultători!...

La biblioteca sătească au sosit cărți noi. Și micii cititori din comuna Dobrosloveni, raionul Caracal s-au și prezentat. Orice carte nouă îi interesează.

CONSTRUCȚII NOI IN G. A. C.

Colectiviștii din G.A.C. „30 Decembrie" din Dobroești-București, sînt preocupați permanent de întărirea economico-organizatorică a gospodăriei lor colective. Printre construcțiile ridicate în ultimul timp se numără și grajdul pe care-l vedeți în fotografia de față și care se află în faza de finisare.

Și Viorica a fost pionieră...

Sirena fabricii anunță terminarea schimbului. Grupuri, grupuri ies muncitorii din secțiile Fabricii de postav din Buhuși. La sediul comitetului U.T.M. cîțiva tineri discută despre activitatea lor patriotică. Printre tinerii prezenți este și Viorica Pop, secretara comitetului U.T.M. de la secția preparație-țesătorie lînă. Tinerii din această secție au participat cu însuflețire la acțiunea de plantare a puieților la Runc, plantînd salcîmi și stejari. De curînd, ei s-au angajat să ajute pe colectiviștii din comuna Costișa la culesul porumbului.

Mulți tineri lucrează în această secție fruntașă a fabricii. Toți sînt fruntași în producție. Acest lucru îl vedem reflectat și în gazeta uzinei — „Muncitorul textilist", unde au apărut de curînd numele unor tineri fruntași de la această secție. Printre ei am observat și numele Vioricăi Pop.

Pe Viorica Pop o cunosc bine tinerii din fabrică. Fruntașă în producție, fruntașă în activitatea obștească. Am cunoscut-o și eu. Mi-a vorbit cu multă bucurie despre perioada cînd era și ea pionieră, despre munca ei în fabrică. Și părinții ei au lucrat în această fabrică. Visul ei era să lucreze tot aici. Și acest vis s-a realizat. In fabrică a devenit utemistă, iar din anul 1959, Viorica Pop este membră de partid.

...Sirena sună iarăși. Incepe o nouă zi. In halat albastru, Viorica este la locul ei de

muncă. Alături de celelalte muncitoare ea se străduiește să dea numai produse de bună calitate. Să întîmpine ziua de 23 August așa cum se cuvine, cu realizările cele mai frumoase.

RODICA ALBU

După examenul de diplomă

Cum intri în secție, la primul banc de lîngă ușă, întîlnești un tînăr înalt, cu părul cinepiu.

Aurel Bratu îl cheamă. Aplecat deasupra unui cerculeț de bronz fixat într-o menghină, îl modelează cu grijă, dîndu-i strălucire de aur.

Maistrul se apropie de el și ia o piesă în mînă. O studiază cu atenție. Nu-i spune nimic tînărului, dar pe fața lui se citește mulțumirea. Și cerculețul fin de bronz, și platformele pentru lămpile de iluminat vagoanele, Aurel le-a lucrat cu migală, cu pricepere. Ca un adevărat muncitor!

Numai cu cîteva săptămîni în urmă, Aurel Bratu, tînărul acesta înalt, cu ochi albaștri, și Teodor Palan, flăcăiașul oacheș, iute ca o sfîrlează, de alături, și seriosul Măgură Ilie, erau încă elevi ai școlii profesionale de pe lîngă Uzinele „Grivița Roșie". Și, ca niște elevi ce erau, luaseră loc în bancă și-și scriseseră lucrările de diplomă... Aurel a ieșit primul.

Dar iată că ziua mult visată a sosit. Sirena îi anunță că-i așteaptă!

Diplomele le-au luat în buzunar sau le-au lăsat pe masa de lucru de acasă, lîngă cărțile de școală. Au luat însă cu toții la ei... cunoștințele însușite în școala profesională și în orele de practică.

Nu mergeau acum pentru prima oară la uzină, că doar practica aici o făcuseră. Totuși, aveau emoție: acum intrau în ea nu ca elevi, ci ca muncitori!

Ca întotdeauna, comuniștii, muncitorii mai în vîrstă i-au primit în mijlocul lor cu căldură și dragoste.

...Să faci parte din rîndul vrednicilor ceferiști, al clasei muncitoare — e o cinste. Acestei încrederi, foștii elevi ai școlii profesionale, tinerii utemiști deveniți acum muncitori se străduiesc să răspundă cum se cuvine, prin muncă însuflețită.

Încă de pe acum, din primele zile!...

AL. DINU IFRIM

Scrisoare

Dacă vrei să-mi știi anume
Zestrea, poți să mergi călare
De cînd soarele răsare
Pînă seara, cînd apune.

Casa — i-am mărit pridvorul.
Vara-n scăpătat de soare
Stăm în el că-i mai răcoare...
Mai privim televizorul.

Munca — treci pe la brigadă
Să mă vezi cu sapa-n mînă —
De-o fi rea sau de-o fi bună
Cine are ochi, să vadă!

Nu stau vara sub umbrar
Ci-n grădină, colo-n luncă...
Patru sute zile muncă
Mi-am adus toamna-n hambar.

N-am nici aur, nici safire
Am în schimb cîmpia toată.
Colectiva mea-i bogată
Și-i izvor de fericire.

M. LĂSTUN

La pepenăria din colectivă

Grădina colectiviștilor din Dobroești, regiunea București, are o suprafață de peste o sută de hectare, din care cinci sînt cultivate cu pepeni. Și cum august e luna pepenilor...

Am străbătut drumul întortochiat ce șerpuiește pe sub alei cu piersici, doldora de fructe și... iată-ne în mijlocul pepenilor!

De sub frunzele înrourate, rînduite pe vrejurile întinse, se văd ivindu-se sumedenie de pepeni verzi, cu coaja dungată în lung, cu miezul zemos, roșu ca focul...

Care sînt pepenii copți? Grădinari pricepuți cum sînt colectiviștii Dumitru Stoian, Gheorghe Ghețu, Nicolae Stan și alții, îi recunosc printr-o simplă ciocănitură cu degetul în coajă, după sunet. (Prima fotografie).

Copiii colectiviștilor vin adesea în gospodăria colectivă să dea o mînă de ajutor. Fără îndoială însă că cel mai mult le place să ajute la culesul pepenilor. Cît privește calitatea lor, o pot aprecia ei înșiși: foarte bună! (Fotografia a doua).

Culeși de pe vrej și adunați în grămezi, pepenii sînt urcați cu coșurile în autocamioanele gospodăriei și trimiși pe piața orașului. (Fotografia a treia).

★

La gospodăria colectivă l-am întîlnit pe tînărul inginer agronom Mirov Lavrenti.

— Grădina ne aduce mari venituri, ne-a spus el. Anul trecut am obținut numai din acest sector peste 1 700 000 lei. Anul acesta însă, vom scoate mai mult, circa 2 380 000 lei. Pe piețele orașului trimitem vagoane de roșii, ardei, vinete...

Și bineînțeles, și gustoșii pepeni verzi, pe care, îndeosebi copiilor, le place să-i despice felii, felii, cu cuțitul. Să le savureze miezul parfumat, răcoritor...

Fotoreportaj de
AL. PROFIRIU
GR. PREPELIȚĂ

„Neptun“ e gata de drum...

Palatul pionierilor din localitatea Reni, regiunea Odesa, e frecventat de sute de pionieri și școlari. Copiii au aici tot ce le trebuie pentru a desfășura o activitate bogată. De o mare popularitate în rîndul pionierilor se bucură cercul de navomodele. Sub îndrumarea profesorilor de specialitate, copiii, îndeosebi cei mai mari, învață să construiască bărci și vaporașe. Și, cum e și firesc, navomodeliștilor le plac foarte mult excursiile pe apă.

Anul trecut, bunăoară, pionierii au făcut o călătorie de la Reni la Odesa, cu vaporașul lor „Cernomor". De această călătorie pe Dunăre și Marea Neagră, pionierii își amintesc și acum cu plăcere. Noaptea i-a apucat în apropierea unei insule. Au ancorat micul lor vas aci, lîngă malul bătut de valurile înspumate, luminate de lună.

A doua zi, au pornit din nou la drum, pe întinsul apelor, spre Odesa...

Călătoria a fost atît de plăcută, încît mulți au hotărît să îmbrățișeze, cînd vor fi mari, meseria de marinar! Că așa va fi, o dovedesc faptele. Acum, în aceste zile minunate de vacanță, ei s-au pregătit pentru o nouă călătorie pe apă. De data aceasta, vor naviga pe un vas nou, mai mare, construit de ei: „Neptun". Echipați ca niște adevărați marinari, pionierii așteaptă cu emoție semnalul de plecare...

De la prietenii tăi, PIONIERII SOVIETICI

La bord, scrutînd întinsul apelor...

De pe glob De pe glob

MOSCOVA: Marinarii sovietici au salvat în Oceanul Indian 6 pescari indonezieni, a căror barcă fusese tîrîtă în larg de furtună. Cinci zile și cinci nopți pescarii au stat fără hrană și fără apă în mijlocul oceanului dezlănțuit.

Crește costul vieții în țările capitaliste

LONDRA: În anii 1956—1962 costul vieții a crescut neîncetat în Anglia. Cea mai puternică lovitură a fost dată bugetului familiilor muncitorilor. În acest răstimp, cheltuielile pentru transport și chirie au sporit cu aproape 40 la sută. De asemenea, în cei 6 ani, cele mai accentuate creșteri de prețuri s-au înregistrat la lapte, fructe, legume, carne etc.

TEL AVIV: În Izrael costul vieții crește de la o zi la alta. Începînd de la 1 august, prețurile la produse lactate au fost sporite cu 10—20 la sută, iar la pîine și produse de panificație, prețurile au crescut, începînd de la 5 august, cu 50—90 la sută.

BONN: În Republica Federală Germană capitaliștii lasă să putrezească legumele pe cîmp, le aruncă la lăzile de gunoi numai pentru a păstra urcate prețurile. Buletinul de presă vest-german „Volkswirtschaft" scrie că în 1962 prețul legumelor a fost cu aproape 40 la sută mai ridicat decît în 1961; el a devenit fabulos.

„Aliații" americani...

Ziarul turcesc „Dunya" scrie că trei funcționari americani de la compania petrolieră din Diyarbakir au tras în tînărul Enver Ispertaș ca într-o țintă vie. Rănit la mînă, tînărul a fost găsit întîmplător de niște țărani și transportat la spital.

Americanii se comportă în Turcia ca într-o colonie, ceea ce le atrage ura populației. Într-o telegramă adresată președintelui guvernului turc, Enver Ispertaș a scris: „Aș vrea să cred că nu veți permite ca cetățenii noștri să fie folosiți în propria lor țară drept ținte vii pentru antrenamentele de tir".

PENTRU PACE ȘI PRIETENIE

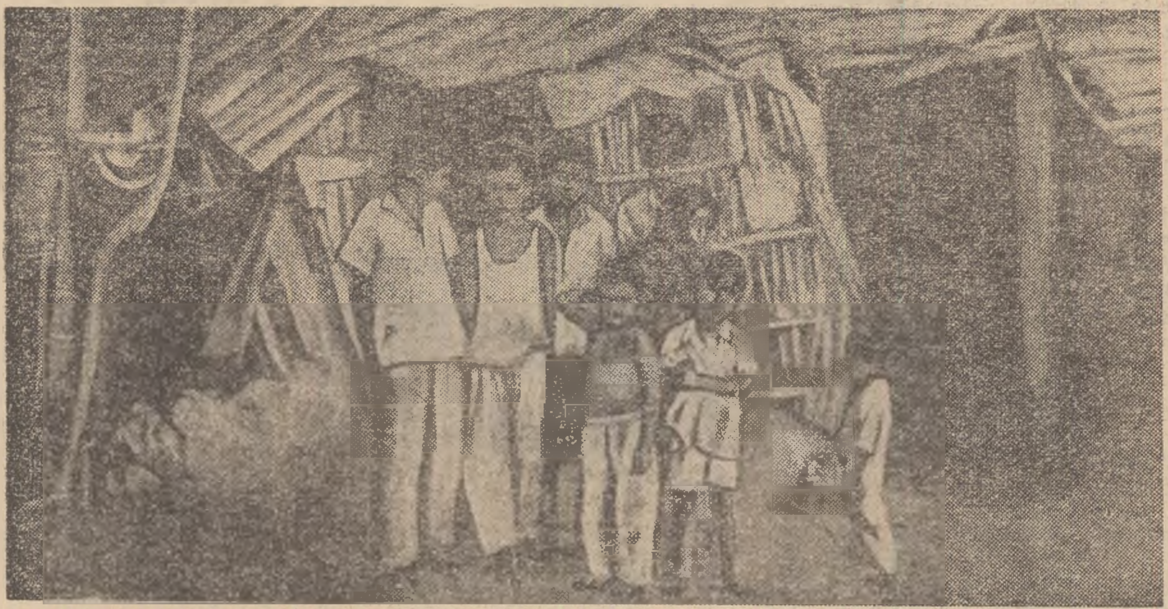
La 10 august 1962, la Varșovia, capitala R. P. Polone, au început lucrările celei de a 6-a Adunări a organizațiilor membre ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Aceasta constituie un important eveniment în mișcarea internațională a tineretului. F.M.T.D., este cea mai puternică organizație internațională a tineretului care, prin activitatea sa susținută, și-a cîștigat un uriaș prestigiu în rîndurile tineretului de pretutindeni. În cadrul F.M.T.D. se desfășoară lupta unită a tinerilor de diferite concepții politice și filozofice în scopul menținerii păcii și al apărării intereselor lor fundamentale.

Și-au trimis reprezentanți la Adunarea ce și-a început lucrările la Varșovia, aproximativ 200 organizații membre ale F.M.T.D. Chiar în cursul acestei Adunări au fost primite în F.M.T.D. 50 noi organizații de tineret din 28 de țări.

În ziua de 11 august 1962, în ședința de după-amiază, a luat cuvîntul tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., conducătorul delegației de tineret din R.P.R.

Vorbind despre năzuința de pace a tineretului din patria noastră și despre munca și succesele obținute, a arătat că activitatea tineretului este indisolubil legată de lupta întregului popor pentru construirea socialismului.

Cuvîntarea tovarășului Virgil Trofin a fost ascultată cu deosebit interes și a fost primită cu căldură de către participanții la cea de-a 6-a Adunare a organizațiilor membre ale F.M.T.D.

Copii fără copilărie

Nespus de grea e viața copiilor din țările capitaliste. Fiii oamenilor nevoiași locuiesc adesea în colibe acoperite cu rogojini, lipsite de lumină și aer. Fotografia de față prezintă o „locuință" din capitala Pakistanului, țară înfeudată imperialiștilor de peste ocean.

Sărbătoarea poporului indonezian

Se împlinesc la 17 august șaptesprezece ani de la proclamarea Republicii Indonezia. Scuturînd jugul de veacuri al colonialismului, poporul indonezian a pășit pe calea consolidării independenței naționale, a lichidării nefastei moșteniri rămasă în viața sa economică și socială de pe urma dominației imperialiste.

În fotografie: Tinere indoneziene din orașul Bandung.

O NOUĂ PERFORMANŢĂ STRĂLUCITĂ A ŞTIINŢEI ŞI TEHNICII SOVIETICE

Două nave cosmice cu piloţi la bord zboară simultan

Nava cosmică „Vostok-3" pilotată de maiorul Andrian Nikolaev se roteşte în jurul Pămîntului

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 august 1962, ora 11,30 (ora Moscovei) în Uniunea Sovietică a fost plasată pe o orbită circumterestră nava cosmică satelit „VOSTOK-3". Nava „Vostok-3" este pilotată de maiorul ANDRIAN GRIGORIEVICI NIKOLAEV, cetăţean al Uniunii Sovietice.

Zborul are următoarele obiective:

— Obţinerea de date suplimentare cu privire la influenţa condiţiilor zborului cosmic asupra organismului omenesc.

— Studierea capacităţii de muncă a omului în condiţiile imponderabilităţii.

— Efectuarea de către om a unui anumit volum de observaţii ştiinţifice în condiţiile zborului cosmic.

— Perfecţionarea sistemelor navelor cosmice, a mijloacelor de telecomunicaţie, dirijare şi aterizare.

Nava-satelit „Vostok-3" a fost plasată pe o orbită apropiată de cea prevăzută prin calcul. Potrivit datelor preliminare, perioada de revoluţie a navei-satelit în jurul Pămîntului este de 88,5 minute, depărtarea minimă de suprafaţa Pămîntului (la perigeu) şi cea maximă (la apogeu) sînt egale cu aproximativ 183 şi respectiv 251 km; unghiul de înclinare al planului orbitei faţă de planul Ecuatorului este de aproximativ 65 grade.

Cu nava cosmică „Vostok-3" se menţine în permanenţă o legătură radio bilaterală.

După cum transmite pilotul cosmonaut Nikolaev, precum şi potrivit datelor obiective obţinute cu ajutorul sistemelor telemetrice şi de televiziune, el a suportat satisfăcător perioada plasării navei pe orbită şi trecerea la starea de imponderabilitate. Tovarăşul Nikolaev se simte bine.

Pilotul cosmonaut Nikolaev emite pe frecvenţele: 20,006 şi 143,625 Mhz. La bordul navei a fost instalat, de asemenea, un emiţător „Signal", care funcţionează pe frecvenţa 19,995 Mhz.

Toate sistemele de bord ale navei cosmice funcţionează normal.

A fost lansată nava „Vostok-4" condusă de cosmonautul Pavel Popovici

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 august, ora 11.02 (ora Moscovei) pe orbita de satelit al Pămîntului a fost plasată nava cosmică „Vostok-4". Nava „Vostok-4" este condusă de pilotul cosmonaut PAVEL POPOVICI.

În conformitate cu sarcinile stabilite, lansarea navei „Vostok-4" a fost înfăptuită în perioada în care pe orbită se află nava cosmică „Vostok-3", lansată în Uniunea Sovietică la 11 august.

ÎN PREZENT ÎN SPAŢIUL COSMIC SE AFLĂ ÎN ZBOR SIMULTAN DOUĂ NAVE COSMICE SOVIETICE — „VOSTOK-3" ŞI „VOSTOK-4" CONDUSE DE COSMONAUŢII ANDRIAN GRIGORIEVICI NIKOLAEV ŞI PAVEL ROMANOVICI POPOVICI, AMBII CETĂŢENI AI UNIUNII SOVIETICE.

Scopul plasării pe orbite apropiate a două nave cosmice este obţinerea de date experimentale cu privire la posibilitatea stabilirii unei legături nemijlocite între două nave, coordonarea acţiunii piloţilor cosmonauţi, verificarea influenţei aceloraşi condiţii ale zborului cosmic asupra organismului omului.

Potrivit datelor preliminare, zborul navei „Vostok-4" se desfăşoară pe o orbită apropiată de cea calculată. Perioada iniţială de revoluţie a navei-satelit în jurul Pămîntului este de 88,5 minute, depărtarea minimă de suprafaţa Pămîntului (la perigeu) şi maximă (la apogeu) este de respectiv 180 şi 254 kilometri.

Unghiul de înclinaţie al planului orbitei faţă de planul Ecuatorului este de aproximativ 65 de grade. Navele se află la o distanţă apropiată una de alta şi între ele a fost stabilită legătura bilaterală prin radio.

Staţiile de pe Pămînt au stabilit o legătură bilaterală prin radio cu cosmonautul navei „Vostok-4", care emite pe frecvenţele 20,006 şi 143,625.

Pe navă se află, de asemenea, un emiţător „Signal", care funcţionează pe frecvenţa 19,990 MHZ. Starea cosmonauţilor, tovarăşii Nikolaev şi Popovici, este bună.

Toate sistemele navelor cosmice „Vostok-3" şi „Vostok-4" funcţionează normal. Pentru prima dată se înfăptuieşte potrivit planurilor de cercetări un zbor comun în grup în spaţiul cosmic a două nave „Vostok-3" şi „Vostok-4" conduse de Nikolaev şi Popovici, cetăţeni ai Uniunii Sovietice.

Cosmonauţii discută între ei

Îndată după plasarea pe orbită a navei satelit „Vostok-4" a avut loc o discuţie prin radio-telefon între trei cosmonauţi.

Maiorul Nikolaev:

„Totul merge perfect, vă aud foarte bine. Mă simt excelent".

Locotenent-colonelul Popovici:

„Observ Pămîntul printre nori. În dreapta, prin ochiul de bord, văd cerul negru, negru. Mă simt minunat. Totul se desfăşoară perfect. Cu bine, pînă la întîlnirea noastră pe Pămînt".

Cosmonauţii Nikolaev şi Popovici s-au felicitat reciproc cu prilejul înfăptuirii cu succes a primului zbor în grup al navelor cosmice sovietice.

Locotenent-colonelul Gagarin (de la punctul de comandă):

„Totul merge foarte bine, prieteni. Vă felicităm. Cu bine, pînă la întîlnirea noastră pe Pămînt".

Cine este cosmonautul sovietic nr. 3

Andrian Nikolaev s-a născut în anul 1929 în satul Şorşalî din R.S.S.A. Ciuvaşă (cursul mijlociu al Volgăi). Tatăl său, care a murit în anul 1944, a lucrat într-un colhoz, iar mama sa este, de asemenea, colhoznică. În familia Nikolaevilor au fost şase copii.

Încă de mic, pe cînd învăţa la şcoală, Andrian îşi ajuta părinţii. El putea fi văzut adesea cînd pe ogoare, cînd la ferma zootehnică. După ce a terminat şcoala de 7 ani, dorind să devină medic a intrat la o şcoală medie tehnică sanitară. Dar peste cîtva timp şi-a schimbat hotărîrea şi a trecut la şcoala medie tehnică de silvicultură, la care au învăţat şi doi fraţi ai săi mai mari.

Devenind maistru la o exploatare forestieră din Karelia, Andrian şi-a cucerit curînd un mare prestigiu în rîndul tăietorilor de păduri experimentaţi. Citea mult şi povestea tovarăşilor săi tot ce afla din cărţi, lucra în aşa fel încît era dat întotdeauna drept exemplu celorlalţi. Sectorul lui Nikolaev a ajuns unul dintre cele mai bune, iar tînărul calm şi plin de voinţă a devenit preferatul muncitorilor.

Cînd a fost chemat în rîndurile armatei sovietice Nikolaev a fost trimis într-o unitate din sudul ţării. Obţinînd specialitatea militară de puşcaş-radiofonist, tînărul soldat a fost atras de aviaţie. Comandantul escadrilei a sprijinit cererea lui Andrian, trimiţîndu-l la o şcoală de aviaţie.

În timp ce-şi făcea stagiul militar Nikolaev a intrat în rîndurile P.C.U.S.

La şcoală, el a obţinut cunoştinţe excelente, perfecţionîndu-se sub conducerea lui Leonid Sokolov, Erou al Uniunii Sovietice. Tovarăşii săi îşi amintesc cum, dînd dovadă de o stăpînire de sine surprinzătoare, tînărul pilot a aterizat direct în cîmp cu un avion cu reacţie al cărui motor se oprise. Andrian s-ar fi putut autocatapulta, dar a hotărît să salveze aparatul cu orice preţ. Gherman Titov aminteşte acest episod în cartea sa „17 dimineţi în Cosmos". Cosmonautul 2 scrie că, după spusele lui Nikolaev, ceea ce l-a ajutat în această împrejurare grea a fost calmul său. Calmul şi sîngele rece, la care se adaugă cunoaşterea excepţională a tehnicii extrem de complicate a navei cosmice, iată trăsăturile distinctive ale lui Nikolaev.

Într-o zi, Nikolaev a fost chemat la Statul Major şi a fost întrebat dacă n-ar vrea să zboare cu aparate ultramoderne. El a fost de acord şi a intrat în rîndul cosmonauţilor. Aici i-a întîlnit pe Gagarin şi Titov. Nikolaev a fost rezerva lui Titov şi l-a condus în costum de scafandru, gata de zbor, pînă la nava „Vostok-2". După aterizarea cu succes a lui Titov el a continuat să se pregătească cu şi mai multă dîrzenie, ştiind că probabil el va fi cel căruia i se va încredinţa continuarea operei începute de primii cosmonauţi sovietici.

„Cosmonautul Andrian Nikolaev — a spus Gherman Titov — este întruchiparea sîngelui rece, absolut necesar pentru comandantul unei nave cosmice. Prietenul meu posedă o excepţională stăpînire de sine. Nu încape îndoială că în timpul zborului său va adăuga multe realizări noi la cele obţinute de mine şi de Iuri Gagarin".

Andrian Grigorievici Nikolaev

Cosmonautul nr. 4

Pavel Romanovici Popovici

Pavel Popovici, al patrulea cosmonaut sovietic, este de naţionalitate ucrainean. El s-a născut la 5 octombrie 1930 în orăşelul Uzin, regiunea Kiev, într-o familie de muncitori.

Popovici a urmat şcoala medie, iar apoi o şcoală de meserii. După absolvirea ei, a intrat la Şcoala tehnică industrială din Magnitogorsk (Ural). Terminînd şcoala tehnică industrială în anul 1951, Popovici a devenit tehnician constructor.

Pavel Popovici a intrat voluntar în rîndurile armatei sovietice; a învăţat la o şcoală militară de aviaţie, iar după absolvirea ei şi-a făcut serviciul militar în unităţile forţelor aeriene militare.

În anul 1945 Pavel Popovici a fost primit în Comsomol, iar în iunie 1957 în rîndurile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. În anul 1961, pentru îndeplinirea cu succes a unei sarcini date de guvern, el a fost decorat cu ordinul „Steaua Roşie".

Pavel Popovici este căsătorit. Soţia sa, Maria, are 31 de ani şi este aviatoare. În prezent lucrează ca tehnician calculator. Nataşa, fetiţa cosmonautului, are şase ani.

Tatăl cosmonautului sovietic în vîrstă de 57 de ani lucrează în orăşelul Uzin din regiunea Kiev. Mama lui, în vîrstă de 59 de ani, este casnică. Popovici are două surori, Maria şi Nadejda, şi doi fraţi, Nikolai şi Piotr.

Împreună cu prietenii lui cosmonauţi, Pavel Popovici s-a pregătit cu încordare pentru zborul spre stele.

Raport comun din Cosmos

Cosmonauţii Nikolaev şi Popovici au transmis de pe bordul navelor lor următoarea telegramă:

„Raportăm poporului sovietic, Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului U.R.S.S., tovarăşului Nikita Sergheevici Hruşciov:

În conformitate cu sarcina primită, zburăm la mică distanţă. Între nave s-au stabilit comunicaţii sigure. Sistemele navelor funcţionează ireproşabil".

Cosmonauţii sovietici
NIKOLAEV şi POPOVICI
12 august 1962, ora 12,30.

La data închiderii acestor pagini — 13 august a.c. — zborul ambelor nave continuă.

O vizită la Ţibucani

În dimineaţa aceea ploua cu găleata peste bătrînul oraş Piatra Neamţ. De la Casa pionierilor a pornit un autobuz elegant. 70 de pionieri, însoţiţi de cadre didactice, s-au îndreptat spre gospodăria colectivă din Ţibucani, gospodărie fruntaşă, decorată nu de mult cu Ordinul Muncii clasa I.

Întîlnirea cu colectiviştii a avut loc în sala de festivităţi. Îmbrăcaţi sărbătoreşte, pionierii l-au înconjurat pe tovarăşul Gheorghe Maftei, preşedintele gospodăriei colective, Erou al Muncii Socialiste. În numele vizitatorilor, a vorbit pioniera Harabagiu Mihaela. Iosifescu Viorica a prins tovarăşului Maftei, în jurul gîtului, cravata roşie de pionier. Cu acest prilej, Marin Romeo şi Harabagiu Mihaela au dăruit colectiviştilor doi porumbei crescuţi la cercul tinerilor naturalişti de la Casa pionierilor din Piatra Neamţ, omagiul copiilor pentru colectiviştii ajunşi prin hărnicia lor vestiţi peste hotarele regiunii, în toată ţara.

Tovarăşul Maftei a vorbit pionierilor despre condiţiile de viaţă ale colectiviştilor, despre frumoasele lor realizări. 470 de case noi au fost ridicate pînă acum iar în acest an se construiesc încă o sută! Comuna Ţibucani a fost electrificată iar în curînd va fi radioficată. Gospodăria colectivă de aci este multimilionară. Averea obştească a gospodăriei trece de 12 milioane lei!

Pentru şcolari se construieşte o şcoală medie. Prin munca patriotică a tinerilor s-au construit două cluburi — unul la Ţibucanii de Sus şi altul la Ţibucanii de Jos.

Pionierii au vizitat una din fermele zootehnice, apoi s-au oprit pe locul unde se construieşte o mare magazie de cereale cu o capacitate de 100 vagoane!

După vizită, copiii au prezentat în faţa colectiviştilor un frumos program artistic, dansuri naţionale inspirate din viaţa colectiviştilor, cîntece şi poezii despre patrie şi partid. Agapi Mioara, Adumitresei Doina, Roşca Maria, Catana Geta, Dolici Mariana, Mărgăritescu Lili, Gîrbea Florica şi alţi pionieri care şi-au dat concursul la acest program, au fost îndelung aplaudaţi de către spectatori. La despărţire, pionierii au promis colectiviştilor că vor fi fruntaşi la învăţătură.

Vizita la G.A.C. Ţibucani a fost plină de bogate învăţăminte pentru pionieri.

M. LUPEŞ

Noi localuri de şcoală

Pe tot cuprinsul patriei noastre, în tabere, la munte sau la mare, copiii îşi petrec minunatele zile ale vacanţei de vară. Peste puţin timp însă, sunetul voios al clopoţelului va răsuna din nou, chemîndu-i să înceapă un nou an şcolar...

Pe mulţi copii din regiunea IAŞI îi aşteaptă surprize plăcute. Numai în oraşul Iaşi au fost terminate recent două şcoli noi cu cîte 24 săli de clasă fiecare, laboratoare, avînd materialul didactic necesar procesului de învăţămînt. Alte 30 de şcoli noi îşi vor deschide porţile în anul nou şcolar în satele regiunii Iaşi.

★

Şi în regiunea CRIŞANA au fost terminate de curînd 14 şcoli de 8 ani, iar alte 30 de localuri de şcoală de 4 şi 8 ani vor fi gata pînă la 23 August.

★

Bucuria colectiviştilor din satul ŞTEFĂNEŞTI, comuna Gliganu, raionul Costeşti este mare. Anul acesta, copiii lor vor învăţa în şcoala nouă de curînd terminată. Alături de comuniştii şi utemiştii din sat, pionierii au dat şi ei o mînă de ajutor pentru a grăbi terminarea construcţiei.

Şcoala nouă are săli de clasă luminoase, cancelarie, laborator, este înzestrată cu mobilier nou şi materialul didactic necesar.

★

Noile şcoli, strălucind de curăţenie, îşi aşteaptă „locatarii". Copiii le vor înfrumuseţa. Vor răsări grădiniţe de flori; iar pe coridoare, în clase, glastrele vor înfrumuseţa locul unde elevii învăţînd se pregătesc pentru viaţa lor fericită.

SPORT

CUPA Scînteii pionierului LA NATAŢIE

FAZA PE RAION

Pe marginea lacului Tei, nu departe de capătul liniei tramvaiului nr. 17, se află frumoasa bază sportivă „Ştiinţa". În lunile de vară, această bază sportivă s-a transformat într-o adevărată tabără de pionieri. Zilnic vin aici peste 300 de pionieri din raionul 1 Mai care, sub conducerea instructorilor şi a cadrelor didactice îşi petrec într-un mod plăcut şi recreativ zilele vacanţei. Fac plajă, baie, învaţă cîntece pioniereşti, organizează întreceri sportive pe numeroasele terenuri existente. Tot aici s-au organizat şi întrecerile din cadrul Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie. Mai întîi s-au organizat întrecerile fazei pe tabere. Cîştigătorii acestei prime faze s-au întrecut apoi în cadrul fazei pe raion, care a avut loc zilele trecute. La întrecerile acestei faze au luat parte peste 50 de concurenţi. Spectatori, bineînţeles, au fost toţi pionierii din tabără.

Primii care au luat startul au fost băieţii între 9—11 ani. Distanţa de parcurs, 33 m Toţi concurenţii pornesc în acelaşi timp. După primii 10 m, încep să se distanţeze. Concurenţii de pe culoarele 4 şi 5 sînt în frunte.

Din tribună se aude:

— Hai, Paul! Hai, Paul!

Peste cîteva secunde aflăm şi numele cîştigătorului: Bărănescu Paul, de la Şcoala de 8 ani nr. 27. L-au urmat, în ordine: Stoica Nicolae, Şcoala de 8 ani nr. 27 şi Atanasescu Dan, Şcoala de 8 ani nr. 24.

O probă viu disputată a fost şi aceea de 33 m liber, rezervată fetelor. O luptă susţinută din plin de suporteri s-a dat între Popescu Doina (Şcoala de 8 ani nr. 10) şi Vişan Rodica (Şcoala de 8 ani nr. 34). Pînă la urmă a cîştigat cursa — cu o lungime de braţ — Popescu Doina.

La categoria 12—14 ani băieţi o frumoasă victorie, comentată mult, a obţinut Bucuroiu Ion (Şcoala de 8 ani nr. 27). Deşi a pierdut aproape două secunde la start, el a reuşit să refacă chiar în prima lungime de bazin handicapul şi să cîştige detaşat întrecerea. Pe locurile doi şi trei s-au clasat Tudorică Petre (Şcoala de 8 ani nr. 27) şi Nicolae Petre (Şcoala de 8 ani nr. 24).

În ultima probă a concursului s-au întrecut fetele între 12—14 ani. Cîştigătoare: Ionescu Alexandra (Şcoala de 8 ani nr. 39), Matache Adriana (Şcoala de 8 ani nr. 10) şi Avram Suzana (Şcoala de 8 ani nr. 34).

TEODOR CRISTIAN

Acum urmează finala. Aceasta se organizează în ziua de 19 august 1962, ora 9 a.m., la ştrandul de la Palatul pionierilor. Cîştigătorii fazei finale vor primi premii atribuite de ziarul „Scînteia pionierului".

Pionieri! Veniţi duminică în număr cît mai mare la finala Cupei „Scînteii pionierului" la nataţie.

PRIETENELE

Ne aflăm la ştrandul Tineretului, unde se dispută, în cadrul campionatului republican de juniori, a doua serie a finalei de 200 m mixt junioare. Deoarece această finală cuprinde două serii, înotătoarea cu cel mai bun timp din ambele serii va deveni campioană a Republicii Populare Romîne. În această a doua serie concurează favorita probei, Zoe Reznicenko, membră a lotului republican. Proba este grea, se înoată 4x50 m toate stilurile (fluture, spate, bras, liber) aşa că înotătoarele trebuie să aibă, pe lîngă o foarte bună condiţie fizică, şi o pregătire multilaterală.

...Se înoată ultima lungime de bazin. În frunte se află, cot la cot, înotînd din ce în ce mai repede, concurentele de pe culoarele trei şi doi, adică Zoe Reznicenko şi Mihaela Zarchievici. Un ultim efort, şi Mihaela atinge prima peretele bazinului, cîştigînd seria. Se anunţă timpul realizat de ea: 3'6"6, cu aproape 10" mai bun decît cel mai bun timp pe care-l realizase vreodată în această probă. Deci un frumos record personal. Antrenorul ei, Paul Stroescu, o felicită entuziasmat: „Bravo, Mihaela, ai mers foarte bine. La anul, poate că tu ai să fii campioană..." Am omis să vă spun un lucru: campioană a ieşit cîştigătoarea celeilalte serii, Eva Nagy, din Tg. Mureş, care a realizat un timp mai bun. Prima care a felicitat-o a fost Mihaela, iar prima care i-a urat Mihaelei noi succese a fost... Eva.

M. POP

PENTRU PIONIERII DIN CAPITALĂ

Sîmbătă 18 august 1962, orele 17, în poieniţa de la Palatul pionierilor din Bucureşti va avea loc tradiţionalul foc de tabără în cinstea măreţei sărbători a poporului nostru, 23 August. Focul de tabără va fi organizat de către gazeta „Scînteia pionierului", Comitetul Orăşenesc Bucureşti al Uniunii Tineretului Muncitor şi Palatul pionierilor.

Cu acest prilej vor fi organizate pentru voi diferite manifestări cultural-artistice, concursuri, jocuri. Programul artistic în jurul focului va fi televizat.

Telegrame fulger

Căldura de august se lăsa în valuri fierbinţi, toropitoare. Nu se simţea nici o adiere de vînt.

„E cald, nu glumă!" îi zise Ionel lui Niculiţă.

Se îndreptau împreună spre pădurea de lîngă sat. La o cotitură, a apărut un băiat înalt şi slab care purta grijuliu sub braţ o cutie, iar în cealaltă mînă o lopăţică.

— Ce-ţi face ierbarul, botanistule? îl întîmpină gălăgios Niculiţă.

— Mulţumesc, bine, fruntaşilor!

— De, aşa sîntem noi — ...spre necazul „unora" — zise cu subînţeles Niculiţă.

— Ai mai lăsat dracia aceea în grădină sau ai pus-o aici la păstrare?! se adresă Ionel băiatului, arătînd cu degetul spre cutia ce-o purta sub braţ.

— **Dracia** se cheamă Asclepias Cornuti *) — răspunse cu demnitate Lisandru.

— Cum s-o numi, pe noi nu ne interesează la ora actuală decît trifoiul, iarba neagră, luminărica, şipica *)... zise cu severitate Ionel.

— Vă priveşte! Dacă n-am avea grijă **noi** să studiem chiar luminăricile şi sipicele de care aveţi voi nevoie, n-aţi putea obţine nici un pic de dulceaţă.

— Dulceaţă?! Auzi, cică dulceaţă! Mierea se cheamă dulceaţa (ţinu să sublinieze ironic Niculiţă).

— Hm! Eu v-am salutat! — răspunse scurt Lisandru şi trecu pe lîngă ei cu nasul în sus.

— Măi, ce invidios! — reflectă cu dispreţ Niculiţă. Moare de ciudă c-am fost lăudaţi.

— O să vedem!... Oricum, numai frumos nu-i şade...

Cei doi pionieri ajunseră la prisaca şcolii şi începură să cerceteze stupii. Erau nouă la număr şi fiecare căpătase cîte o denumire după felul cum se comporta. Unul, mai dinspre margine, se numea Firavul. De vreo două zile însă, Firavul căpătase puteri. Un bîzîit multiplu şi sonor şi o forfotă deosebită dădeau de ştire băieţilor că lucrătoarele sînt pornite serios pe cules.

— Tovarăşul profesor, de data aceasta n-a brodit-o. Ne-a spus (şi Niculiţă repetă solemn): „Grija nr. 1 — Firavul!". Şi iată că Firavul e altfel... Bravo, drăguţelor, bravo!

Amîndoi se aplecară urmărind cu respect zborul albinelor.

Deodată, din stup ieşiră săgetător două albine încleştate. Bîzîind puternic, se roteau în cercuri repezi prin văzduh, sărind una la alta să se înţepe.

Copiii încremeniră.

— Furtişag! — rosti cu glas scăzut Ionel.

— Ce facem?! — se sperie Niculiţă.

Amîndoi se sileau să-şi aducă aminte ce-i de făcut. Dar în clipele acelea de încordare, toată ştiinţa parcă le pierise din cap. Deja vedeau în văzduh albinele din întreaga prisacă pornite într-o războire nimicitoare.

— Să anunţăm!... zise repede Ionel. Şi fără să aştepte răspuns, o luă la fugă.

Alergau atît de repede încît l-au ajuns din urmă pe Lisandru şi au trecut pe lîngă el ca aruncaţi din puşcă.

— Ce-o mai fi punînd la cale? Atîta caz fac cu albinele lor... Mare grozăvie! gîndi el răutăcios.

★

Profesorul de ştiinţe naturale era în concediu de odihnă. Tocmai răsfoia o revistă pe terasa Casei de odihnă, cînd fu anunţat că i s-a trimis o telegramă fulger. O despături surprins şi citi aceste cuvinte de alarmă. **„Atac banditesc la Firavul" — stop — Luăm măsuri — Stop. Semnat: Micii apicultori".**

Rămase tăcut. Desigur, colectiviştii îi vor ajuta. Dădu un telefon la biroul de voiaj. Biletele erau vîndute pe a doua zi. „Oricum, să sperăm că dacă sosesc peste două zile, nu-i prea tîrziu. Bănuiam eu cu Firavul acesta..." se gîndi profesorul încruntînd sprîncenele.

★

Întreaga tabără de pionieri de la Vadul aflase vestea îngrijorătoare. Şi toţi căutau să le sară în ajutor micilor apicultori. În timp ce Mioara şi cu Ghiţă — studioşii stupinei — răsfoiau revista apicolă la care erau abonaţi pentru a căuta noi indicaţii, în timp ce instructorul superior de pionieri plecase la locul de popas al prisăcii gospodăriei agricole colective ca să ceară ajutor, Ionel, Niculiţă şi ceilalţi, îmbrăcaţi în halate albe, cu măşti pe faţă, încercau cu o bucată de oglindă instalată la urdiniş să înşele albinele hoaţe şi să le alunge. Toţi erau agitaţi, preocupaţi. Doar Lisandru pornise în pădure să culeagă plante, şi-şi zicea în sinea lui: „S-a dus cu faima lor, au sfeclit-o!" Înainta fără să se mai uite în jur. Abia cînd se trezi într-o poiană îşi dădu seama că mersese multişor. Se simţi cam însingurat. Şi, ca să spulbere sentimentul ce-l cuprinsese, se aplecă să rupă o ferigă. O înţepătură neaşteptată de albină îl făcu să ţipe. „Nu scap de albine nici aici, fir-ar să fie!" gîndi cu obidă. Dar auzi un mormăit ciudat şi cît ai clipi din ochi se căţără în primul copac de lîngă el. Cu ochii holbaţi de spaimă văzu un urs înaintînd greoi. Cu laba, ursul cerceta scorbura unui copac şi mormăia din ce în ce mai tare. Crezu că visează dar era aievea: un urs mare şi greoi, cu blana cafenie, să te apuce frigurile cînd îl vezi. După ce ursul a dispărut, Lisandru a mai stat o vreme nevenindu-i la îndemînă să coboare. În sfîrşit, doar de frică să nu-l apuce noaptea în pădure, îşi luă inima în dinţi şi, de cum coborî, o luă la fugă cu sufletul la gură.

Ajuns la prisacă, povesti pe nerăsuflate ce păţise.

Micii apicultori ciuliseră urechile. Care va să zică, albine, urs... Într-o clipă puseră la cale o expediţie înspre locul cu pricina. Urma să-i însoţească şi pădurarul. De, cu urşii nu-i de glumit.

— Cum s-ar zice, facem o drumeţie, zise instructorul superior.

— O expediţie de... pedepsire, adăugă moş Dumitru, prisăcarul gospodăriei.

— Pot să vin şi eu? Acum să apară şi cincizeci de urşi că nu-mi pasă! se lăudă Lisandru.

— Vino, profiţi de asta şi mai culegi plante, îi zise îngăduitor Niculiţă.

— Să ştiţi că o să smulg floarea aceea. O să propun ca la anul pe lotul şcolar să semănăm plante melifere, spuse Lisandru, înroşindu-se la faţă. Îi era ruşine că a putut vreodată să gîndească într-alt fel.

— De acord! făcu Niculiţă îmbrîncindu-l prieteneşte.

Şi porniră în grup mare, la drum.

★

A doua zi, înspre seară, tocmai cînd profesorul de ştiinţe naturale se pregătea să plece la biroul de voiaj, poştaşul îl opri la ieşire.

— Aveţi încă o telegramă fulger, îl anunţă.

Profesorul despături emoţionat telegrama. Cuvintele sunau ciudat: **„Armistiţiu cu Firavul — Stop — Un nou prieten: Măcin — Stop. Vă trimitem o scrisoare — Stop — Semnat: Micii apicultori".**

După două zile, din scrisoarea trimisă, profesorul a aflat că stupul „Firavul" a fost salvat cu ajutorul lui moş Dumitru, că albinele hoaţe trăiau sălbatic în pădurea Măcin, că pionierii le-au prins şi le-au instalat într-un stup readucîndu-le la... civilizaţie. Stupul a căpătat numele pădurii. Şi aşa prisaca s-a mai îmbogăţit cu un stup: al zecelea!

Bucuros de veste, profesorul se îndreptă grăbit spre poştă. La intrare, poştaşul care acum îl cunoştea prea bine, îl întrebă:

— Tot pentru telegrame?

— Da, de data aceasta însă, o trimit eu!

Şi transmise fulger următoarele cuvinte: **„Dragii mei, de zece ori, bravo!"**

M. DIACONU

———

*) Asclepias Cornuti: floare prinzătoare de albine.

*) Plante melifere în luna august.

Ce să citim

Într-o clasă nu pot să fie, desigur, „32 de premianţi". Dar volumul scriitorului Mircea Sîntimbreanu, apărut nu de mult în Editura tineretului poartă acest titlu. Premianţii despre care e vorba în prima povestire de la începutul cărţii, sînt elevii clasei a V-a, unde învaţă şi Prodan Sanda, şi Olteanu Gabriela. Ele au fost primele la învăţătură în clasa a IV-a A şi B. Iar acum vrea fiecare, cu orice preţ, să iasă premiantă. Numai că străduindu-se să înregistreze cît mai multe amănunte, fără importanţă, despre batistele din epoca etruscilor, sau moluştele din era terţiară, ele nu cunosc, de pildă, rasele de vaci din ţara noastră. Alăturîndu-se celorlalţi 30 de colegi în vizitele şi excursiile pe care aceştia le fac în uzine, la gospodăriile de stat şi colective,

RECENZIE

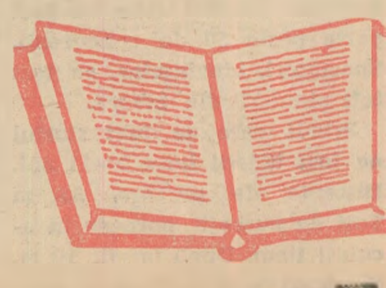
şi Sanda, şi Gabriela află o mulţime de lucruri importante, care le vor folosi în viaţă. Ele ştiu acum să răspundă la toate întrebările profesorilor, la fel ca şi toţi colegii lor, şi de aceea se întreabă autorul: „Vor fi oare în clasa a V-a 32 de premianţi?".

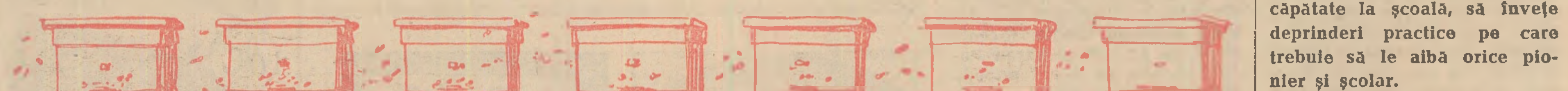
Legătura strînsă dintre învăţătură şi viaţă, grija pentru pregătirea temeinică a lecţiilor, comportarea disciplinată la şcoală şi acasă, sîrguinţa, spiritul tovărăşesc, asemenea teme au povestirile cuprinse în restul volumului. Mircea Sîntimbreanu surprinde aspecte caracteristice din viaţa pionierilor şi şcolarilor noştri şi le istoriseşte plăcut, deseori cu umor, pentru ca cititorii să poată trage învăţăminte folositoare.

Tot în Editura tineretului a mai apărut o altă carte, de acelaşi autor, — „La telefon, telefonul", adresată şcolarilor mici. Puteţi să-i sfătuiţi pe fraţii şi surorile voastre mai mici s-o citească. Cartea îi învaţă cum să se poarte pe stradă, să ştie cum să-şi schimbe îmbrăcămintea după anotimpuri, să-şi facă lecţiile la timp, să îngrijească pomii, să nu deseneze pe ziduri, să fie cinstiţi, curajoşi, disciplinaţi. Povestirile din acest volum sînt scrise pe înţelesul lor şi îi ajută să-şi completeze cunoştinţele căpătate la şcoală, să înveţe deprinderi practice pe care trebuie să le aibă orice pionier şi şcolar.

În aceste zile de vacanţă, şi cele două cărţi scrise pentru voi, copii, vin să vă sfătuiască asemenea prietenilor mai mari, care nu vă iartă greşelile dar vă ajută să le îndreptaţi.

A. N.

FLORIN IORDĂCHESCU

La prisacă

Cînd frumoasa primăvară
Vine sprintenă în ţară
Şi toţi pomii din grădină
Se îmbracă în lumină,
Prind albinele să zboare:
Strîng polen din miez de floare
Iar din zori şi pînă-n seară
Fac şi miere, fac şi ceară.

Pricepute gospodine,
Hărnicuţele albine,
Pentru toată mierea bună
Care-n faguri ne-o adună
Cer în schimb — drept mulţumire —
Doar puţină îngrijire:
Ce şi cum aflaţi uşor
De la un apicultor,
Iar la şcoala voastră dacă
Veţi înfiinţa prisacă
Or să spună cei mai mari:
„Măi, ce straşnici gospodari!"

Bulgăraşi de puf gălbui...

Pui, pui, pui...
Bulgăraşi de puf gălbui,
Ghemotoace, ghemotoace,
Bine încă n-aţi ieşit
Din culcuşul de găoace
Şi-acum ţin-te piuit!
Cîţi să fie? Poate-o mie...
Poate peste... Cine ştie?
Că la o gospodărie
Nu te-ncurci cu-o cloşcă, două;

Pui cu sutele de ouă
În maşina clocitoare.
El, şi o numărătoare
Tare-i grea; nici să nu-ncerci.
Cînd le pregăteşte terci
Lelei Stana, greu i-ar fi;
Poate nici n-ar prididi
Dacă n-ar fi pionierii
Care vin pe timpul verii
Şi, după puterea lor,
Dau în muncă ajutor.
Toamna cînd va fi să vină
Va găsi o curte plină
De puicuţe: ba moţate,
Ba pestriţe, ba roşcate,
Care vor oua cu toate,
Iar la anul se vor scoate
Pui din şi mai multe ouă
Mulţumită-n parte, vouă.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii